

[Udenrigsministeren.]

mindelige Konjunkturer er betydningsfuldt bestemmende derfor.

Men naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen saa gav en Fremstilling, hvoraf han syntes at slutte, at Handelsaftalerne havde da intet at gøre med denne Forøgelse af Udførselen, vil jeg dog gerne sige til det ærede Medlem: Mon de nu alligevel ikke har dette? Det ærede Medlem sagde: det er Priserne, det kommer an paa; men mon Priserne nu virkelig er saa ganske uden Sammenhæng med de Handelsaftaler, vi har sluttet? Priserne paa Bacon er fra 75 Øre steget til 1 Kr. 71 Øre. Gaar det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer ud fra, at dette er noget, der er foregaaet paa en eller anden mystisk og uforklarlig Maade, uden nogen Forbindelse med den Handelsaftale, der blev sluttet med England? Jeg tør i hvert Fald sige, at en saadan Opfattelse har jeg for mit Vedkommende aldrig hørt fra nogen af Slagteriernes ledende Mænd, der har været med til Tiltrættelæggelsen af denne Aftale og med største Iver er gaaet ind for dens Opretholdelse ved de senere Lejligheder, hvor disse Spørgsmaal har været drøftet.

Det ærede Medlem nævnte imidlertid særlig Smørprisen, gaaet op fra, jeg tror 1 Kr. 60 Øre til 2 Kr. 25 Øre, og sagde: Har dette da noget som helst med vore Aftaler at gøre? Ja, nu har jeg ogsaa siddet i mangfoldige Forhandlinger og hørt Mejeribrugets Mænd sige: Naar vi er saa særlig interesserede i den forøgede Udførsel til Tyskland, er dette ikke blot af Hensyn til de Penge, vi direkte tager ind der, men paa Grund af den afgørende Indflydelse, det har paa Smørpriserne paa Verdensmarkedet, at vi er i Stand til at aflaste det engelske Marked og derigennem sætte Priserne højere op der. Jeg maa tilføje, at jeg har stillet mig ved Siden af Mejeribrugets Mænd og sammen med dem forfægtet denne Opfattelse over for de Tvivlere, der findes, men jeg havde oprigtig talt ikke tænkt mig at finde netop det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i Tvivlernes Række. Jeg tror, at vi roligt kan gaa ud fra, at naar Smørpriserne er forbedret, langt fra tilstrækkeligt, men dog forbedret, saa har dette en meget nøje Sammenhæng med, at Smørsalget til Tyskland, der i 1932 var gaaet ned til 13 000 t og i Aaret 1933 var 16 000 t, i 1937 er 35 000 t og i Aaret 1938 vil blive saadan noget som 37 000 t, med andre Ord omtrent tredoblet i Forhold til det, man var nede paa paa Lavpunktet.

Og hvis vi tager vore Kreaturpriser og Kødpriserne og ser, hvorledes disse er gaaet op fra de 17 Øre i Lavpunktets Tid til saadan noget som 36 Øre, er der saa virkelig nogen, der vil paastaa, at denne Stigning i vore Kreaturpriser ikke har Sammenhæng med den Stigning, der har fundet Sted i Udførselen af Kreaturer til Tyskland? Denne Udførsel var i 1932 nede paa 83 000 Stkr., den var i 1933 paa 29 000 Stkr., den er nu omkring 150 000 Stkr., og Muligheden for Prisernes Hævning turde have sit Udgangspunkt deri.

Jeg for min Del har ikke paataget mig at bevise og ikke gjort noget Forsøg paa at bevise, at vi er naaet op igen til det Højdepunkt, hvor vi stod med Hensyn til vort Landbrugs Udførselsvilkaar umiddelbart forud for Udbrudet af den store Krise, ikke heller har jeg forfægtet den Opfattelse, at Vilkaarene er, som vi kunde ønske dem — vi kunde ønske dem meget bedre —, men jeg tror, der er Grund til at understrege og lade gaa stærkt ind i Bevidstheden, at efter at overmægtige Verdensforhold havde bragt dansk Landbrug store Tab — som ethvert Landbrug, der bygger paa Udførsel —, saa er det i de Aar, da Handelstraktaterne med England og Tyskland har været gyldige, blevet os muligt at komme fremad ret tæt op mod det Standpunkt, vi var naaet til i 1929. Og stillet over for disse Kendsgerninger, over for den store Række af Kendsgerninger, som i saa Henseende foreligger, tror jeg for min Del, at de, der klager og atter og atter gentager disse Klager, kunde staa sig ved at erkende, hvilken Fremgang der er sket, og hvorledes denne er opnaaet ved Anvendelse af de Midler, der har været anvendt herhjemme i Danmark. Hvis man vilde erkende dette og tage disse Spørgsmaal ikke som et Led i de forskellige Diskussioner mellem modsatte eller indbildt modsatte Erhvervsinteresser eller i de forskellige Diskussioner mellem Partierne, saa vilde man skabe bedre Betingelser for en fortsat, jævn, rolig Fremgang af vor Udførsel til de Hovedlande, som vi her har talt om, og derigennem forbedre Vilkaarene for det samlede danske Folk.

Finansministeren (V. Buhl): Da jeg i forrige Uge havde Ordet under denne Finanslovdebat, gjorde jeg et Forsøg paa at føre den Diskussion, som fra det ærede Venstrepartis Side holdes gaaende om Skatterne, over paa et mere frugtbringende Grundlag, idet jeg sammenholdt Skatterne dels med den stigende Nationalindkomst, dels med de store og for Samfundet værdifulde Fæl-